

havde været gjort gældende i Folketinget med Hensyn til den efterlevende Ægtefælles Arveret, vilde være blevet tilfredsstillt ved den Ordning, der nu var fundet gennem Reglerne i Kap. II. Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch), som aabenbart paa mit Humør havde kunnet mærke ikke just i Dag, men ved tidligere Lejligheder, at jeg ikke var saa glad for Behandlingen af dette Lovforslag, stillede mig det direkte Spørgsmaal, om der ikke havde foreligget en Mulighed for Gennemførelsen i Folketinget af det i Landstinget vedtagne Lovforslag. Maa jeg hertil sige, at det ved jeg ikke. Uden nærmere at referere, hvad jeg har hørt om Forhandlingerne i Folketingsudvalget, hvad man jo ikke plejer at gøre, vil jeg sige, at for mig har der ikke foreligget en Mulighed i den Forstand, at der fra nogen Side er rettet Forespørgsel til mig, om jeg kunde tænke mig at fastholde Landstingets Affattelse under de og de Situationer. Jeg har, saa vidt jeg erindrer, kun været tilkaldt en eneste Gang til Møde i Folketingsudvalget, og paa det Tidspunkt vidste jeg kun, at man havde diskuteret disse Problemer meget indgaaende, og at det nu var lykkedes at skabe Enighed fra alle Sider om en Ordning, som man altsaa forespurgte Ministeren, om han kunde tiltræde. Paa et saadant Trin af Udviklingen, hvor hele Udvalget er blevet enigt, er det ikke almindeligt — det vil det ærede 7de Medlem for 6te Kreds give mig Ret i —, at en Minister, naar han overhovedet mener, at den foreslaaede Ordning kan etableres, undersøger, hvorvidt der foreligger Mulighed for Gennemførelse af en i øvrigt fra flere Sider som ikke acceptabel anset Ordning. Saa tager han den foreslaaede Form, og han gør det navnlig, naar han som undertegnede samtidig mener, at han — jeg vil ikke sige: har sikret sig, for det kan man jo ikke, men dog har en vis Sikkerhed for, at Resultatet er et saadant, at Landstinget vil kunne tiltræde det.

Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds rettede en Forespørgsel med Hensyn til den af Folketinget indsatte Tilføjelse i § 2, 3die Stykke, idet det ærede Medlem ikke rigtig forstod, hvorledes den her foreslaaede Ordning vilde komme til at virke i Praxis. Det ærede Medlem spurgte, hvornaar Tilsynsværgen vilde komme til at optræde f. Eks. i det praktiske Tilfælde, hvor det drejede sig om en Forretning, som Manden drev. Forholdet maa efter min Mening behandles ganske paa samme Maade som tidligere, altsaa medens den førstafdøde Ægtefælle levede. Hvis det, som det ærede Medlem nævnte, drejer sig om en Forretning, i hvil-

ken begge Ægtefæller har været direkte interesserede med Pengeindskud, maa jo, saa længe begge Ægtefæller lever, begge optræde i Forening. Man kan ikke i saa Tilfælde komme udenom den anden Ægtefælle ved at sige, at den Disposition, Manden har foretaget, ikke i Værdi overstiger f. Eks. de 10 000 Kr., som den paagældende Ægtefælle maaske har indskudt i Forretningen; thi Forretningen er en Helhed, som den anden Ægtefælle ikke ved en ensidig Disposition kan bringe i Fare for at opløses. Naar en Hustru derfor har bestemt, at Manden skal have en Tilsynsværg, saaledes som anført her i § 2, 3die Stykke, bliver Forholdet i Praxis for saa vidt ganske det samme som under Ægteskabet, saaledes at Tilsynsværgen skal træde i den afdøde Hustrus Sted og samtykke i de samme Dispositioner, som hun tidligere maatte samtykke i, altsaa ogsaa selv om Dispositionerne holder sig indenfor den Værdi, som Manden har indskudt. Dette Resultat er i Overensstemmelse med de almindelige Regler, der antages at gælde for Sameje. Naar man her efter vil rejse det Spørgsmaal, som det ærede Medlem og flere andre ærede Medlemmer har rejst, om det i Virkeligheden ikke var mere praktisk at tage Skridtet fuldt ud i § 2 og ligestille Hustruen med Manden med Hensyn til den længstlevendes Raaden over Fællesboet efter § 2, 2det Stykke, saa benægter jeg ingeniunde, at det efter Folketingets Affattelse er et nærliggende om end ikke nødvendigt Spørgsmaal i denne Forbindelse, men det forekommer mig i hvert Fald rimeligst eller forsigtigst at opsætte den nærmere Diskussion om dette gamle Stridsspørgsmaal fra i Fjor til de Udvalgsforhandlinger, som alligevel skal foregaa, og jeg ønsker i hvert Fald paa dette Trin af Sagens Behandling ikke at slaa noget som helst i Stykker, navnlig ikke at slaa mere i Stykker; end der allerede er slaaet i Stykker.

I det hele taget forekommer det mig, at det vilde være rimeligst at opsætte Drøftelsen af de forskellige Bestemmelser, ogsaa Drøftelsen af det Spørgsmaal, det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) rejste: om der er en Uklarhed i Lovforslagets § 14, indtil man kan skønne af Udvalgsforhandlingerne, om man vil gaa den Vej, Folketinget her er gaaet.

Jeg skal indrømme det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch), at den Fremstilling, jeg gav af Ordningen i Kapitel II efter Landstingets tidligere vedtagne Forslag og Folketingets nu vedtagne Forslag, ikke kan siges at have været særlig populært formet, men det var egentlig